

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

Messzi misszió

Villáminterjú Urbán Andrással

A 20. THEALTER nyitóelőadása, Urbán András Társulatának *A kisinyovi rózsza – avagy Manhattan* című darabja megannyi messzi misszióba csábította közönségét Tolnai „kétségtelenül nagyon inspiráló térségeire”.

– A kisinyovi rózsza – avagy Manhattan egyik kritikusa úgy látta, hogy a darab kegyetlen a verssel, a színészeivel és e nézőkkel is. Ön is így látja?

– Szerintem itt kegyetlenségről abban az értelemben lehet szó, ahogy a modern színházban Artaud-tól beszélhetünk róla. Ez egyfajta gondolkodási mód és világlátás, és az ember elsősorban önmagával szemben kegyetlen. Elég érdekes, ha valaki úgy látja, hogy kegyetlenek vagyunk a Tolnai szöveggel, de nem zavar. Az a színház, amit mi csinálunk, az nyilvánvalóan nem a sznobisztikus széplelkeknek szól, ez valahogyan másról próbál iga-

zat beszélni, és az igazság ugye, kegyetlen is. De azt gondolom, hogy sok ember van, aki nem negatív értelemben érti, ha azt mondjuk, hogy kegyetlen egy színház, egy rendező vagy egy előadás.

– Már itt, a THEALTER Fesztiválon is több Tolnai inspirálta előadással mutatkoztak be. Mély a kapcsolatuk?

– A nyolcvanas években a baráti körömmel úgy határoztuk meg, hogy számunkra az volt a fix pont, ahogyan Tolnai Ottó beszél a világban másokról, mint fix pontokról. Nekem ő egy meghatározó élmény volt a kezdetek kezdetétől, az egyik barátom mindig azt mondta, hogy Tolnai az isten. A színház számára is fontos volt, hogy létezik ez a fajta gondolkodás, még ha az ember nem is ugyanazt csinálja, amit ő. Tolnai kétségtelenül nagyon inspiráló „térsegg”, önmagában egy világ, ezért sok mindent beindít a környezetében vagy azokban, akikkel érintkezik.

„Mit csinálsz az üres elfekvőben?”

• Kosztolányi Dezső Színház – Urbán András Társulata – Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsza – avagy Manhattan*

A 6-os számú kórterem

Az idei fesztivál megnyitóján nem kellett nevetnie senkinek. Tolmácsra sem volt szüksége Balog Józsefnek: mondandóját nem volt kinek fordítani. Ordítani, azt lett volna kedvünk. Sikerült is, kellett is.

A tavaly elfogadott előadó-művészeti törvény alapján a THEALTER szervezője, a MASZK Egyesület az újonnan felállított kategóriák közül a 6-osba tudott regisztrálni, ahol ugyan nagyon előkelő a társaság, de a munkához szükséges anyagi feltételek nincsenek meg. Ez a 6-os számú kórterem. Mindannyian reméljük, nem ez az elfekvő. Merthogy korántsem üres.

„Elképzelték, hogy az utolsó THEALTER Fesztiválon vagyunk. Elképzelték az is, hogy a nézők megmenthetik a MASZK-ot.” No, de ne jósoljunk, mert az beláthatatlan következményekkel jár. Aki ott volt, az tudja, hogy mivel. Mint ahogy azt is, hogy mi is a THEALTER, csak az tudhatja, az értheti, aki itt volt, aki itt van. Aki itt lesz.

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

kis vezér cikk

tolnai ottónak

- mondja!
- mondom.
- akkor mondja!
- hát, mondom.
- hogy mondja?
- tessék?
- köszönöm!
- mit köszön?
- köszönöm, hogy mondom.
- de hát nem mondja!
- de, mondom.
- látta?
- mit?
- nem mit, hanem kit!
- kit?
- azt kérdezem.
- mit kérdez?
- hogy látta?
- láttam.
- és?
- jó.
- jó?
- igen, jó.
- nagyon jó?
- hát, jó.
- nem túloz.
- nem.
- szeretne?
- mit szeretnék?
- szeretne itt lenni?
- itt vagyok.
- itt van?
- igen, itt.
- ő is itt van.
- ő?
- igen.
- itt van.
- látja?
- látom?
- hogy néz ki?
- nemes.
- valamint.
- férfi.
- ugyanakkor?
- ugyanakkor büszke, ugyanakkor rezge is kicsit, bölcs, mintha messzebbre nézne, mint mi.
- távolabb?
- igen, de ugyanakkor közelebb is.
- közelebb?
- egészen közel.
- látja a szemét?
- látom.
- mit lát?
- tengert, sót, lisztet, csipkéket, hárttyákat, amelyekre ráfeszül egy kéz.
- egy kéz?
- igen.
- az író keze?
- az író keze.
- milyen?
- mi milyen?
- a keze.
- nem látom.
- nem látja?
- nem.
- hanem?
- érzem.
- érzi.
- igen, érzem a kezét.
- értem.

